

Dünya Dergiler Birliđi için Asım Gültekin'e

Muharrem Balcı

28 Mart 2020^(*)

Yıl 2011, eski adıyla Türkiye Dergiler Birliđi (TÜRDEB) yeni yeni faaliyete geçmişken tanışmış, Yeşilay Genel Başkanlığım dönemimde TÜRDEB'i Sepetçiler Kasrı'nda ağırlamıştım. Bu tanışma ve ağırlama benim için bir gelecek umudundan da öte, var olan gelecek tasavvurumu yeniledi, yineledi. O günkü sevincimi, kıvancımı en iyi değerli kardeşim Asım Gültekin bilebilir. O Asım ki, birçok yazar-çizer-düşünür dostlarından derlediği yazılarla, resimlerle nikâh davetiyesini oluşturan değerli bir dergi dostudur.

Madem hatıralar canlandı, Sirkeci Tren Garı Müdürü Sayın Tayfun Akbulut'u anmadan geçmek olmaz. Dergi Fuarlarına mekân tahsisi ile büyük bir özveride bulunan dostumuz Tayfun Bey'in, bu 10 yıllık dergi sevdasına ve bu sevdanın yayılmasına katkıları her tür takdirin üzerindedir. Sirkeci Tren Garı'nda başlayan Dergi Fuarları, geçen yıl Eyüp'te Uluslararası Dergi Fuarı'na dönüştü. Mutluluğumuz da uluslararası hale geldi desek yerinde bir ifade olur.

Gençliğimizden bu yana dergileri kitap fuarlarında kenarda köşede bulurduk. Üstelik dergiler sadece birkaç yayınevinin standında görülebilirdi. Hepsini bir arada görmek mümkün olamazdı. Şimdi, bu oluşum sayesinde hepsini bir arada Dergi Fuarı'nda görüyoruz.

Bizim kuşak, kültürel birikiminin büyük çoğunluğunu, okuma yazma öğrenmeye başladığımızdan itibaren takip ettiğimiz, katkı yaptığımız, mürekkebinin içimize çekerek soluduğumuz, sırtımıza balyalarını yükleyip şehirlerarası otobüslere taşıdığımız, sokaklarda yüksek sesle, "yarınki gaste, yarınki gaste" diye bağıarak sokak sokak gezerek sattığımız gazetelerin yanında dergi okurlarına ulaştırdığımız dergilere borçluyuz.

Dergicilik emek isteyen, yürek isteyen bir iş. Genç kalemleri geleceğe hazırlayan, emekleri ilmik ilmik işleten bu dergilerimiz, gelecek tasavvurlarımızın basamak taşlarıdır. Gerçekten de, bu güne kadar bu dergilere emek veren araştırmacı, yazar, edebiyatçı, hukukçu değerlerimiz, dergilere gelecek tasavvurları olarak bakmıştır. Yoksa dergilerin hala hayatımızın önemli bir bölümünü oluşturmasını nasıl izah edebiliriz?

Şöyle bir bakalım; henüz okumayı sökerken bile önümüze konan bilge araçlardır dergilerimiz. Renkleri, şekilleri, resimleriyle çocukluk dünyamızı bezeyen dergilerden vazgeçmek mümkün müdür? Belki de bu kadim dostluğumuz ve özlemimizdir bizi dergilere bağlayan. Altmış yıldan fazla dergi aşkımın temelinde hep bu özlem ve özlemlerimizi gideren genç kalemler yer alıyor. Bu yüzdendir genç kalemler aşkımız ve önceliğimiz.

Bakmayın dergilerin açılıp kapanmalarına. Tespit ettiğim bir gerçektir; bir dergi kapandığında en az iki dergi nefes verir hayatımıza. Uluslararası Dergi Fuarında gördüğüm bir gerçektir bu.

^(*) Bu yazı 21 Temmuz 2020 günü Yalova'daki evinde Hakk'a kavuşan çok değerli kardeşim, dostum, dergiciliğin ağabeyi, genç kalemlerimizi kültürümüzle buluşturan, Asım GÜLTEKİN'İN, II. Dünya Dergiler Birliđi Fuarı hazırlıkları için çıkarılacak Dergi'de yayımlanmak talebiyle kaleme alınmış, ancak Covit 19 pandemi süreci nedeniyle Fuarın yapılması ertelendiğinden Dergi yayımlanamamıştır.

Hele de bir, hatta iki - üç nesle nefes veren dergiler, işte gelecek tasavvurumuzun yegâne örnekleri.

Okur, yazar herkes, dergilerle ilgili benzer duygular taşır. Bundan dolayıdır ki dergi ve dergicilik ölmez, ölmeyecek.

Eski ve eskimeyen bir dergi okuru olarak naçizane tavsiyede bulunayım. Ankara'da bir üst bürokrat ziyaretimde, editörlüğünü yaptığım dergi mahiyetindeki BİRİKİMLER'imizi dostumuza takdim ederken odaya giren üç genç de çıkardıkları dergiyi bana takdim etmişlerdi. Dergide bol renk ve yazarların boy resimlerini gördüğümde, *“Arkadaşlar, ne zaman renksiz, boyasız, boy resimsiz bir fikir ve düşünce dergisi çıkarırsanız, gerçekten dergi çıkarmış olur, dergi okurlarını ve ilgilendiğiniz gençleri düşünceye, araştırmaya yönlendirmiş olursunuz. Fikir dergiciliği ile magazin dergiciliğini karıştırmamak gerek”* sözleri ağzımdan aniden dökülürmüşü. Benzer sözleri İstanbul'da arkadaşlarımızın çıkardıkları bir hukuk dergisi için de söylemişim.

1991'de çıkardığımız dergimizin ilk sayısı değerli dostumuz Metin Önal Mengüşoğlu'nun eline geçtiğinde, tek satırlık bir mektup almıştık kendisinden, *“Kuzum, sizin hiç babanız ölmez mi? Pür ideolojik bir derginin, aklıseldaki karşılığı, bize bir uyarı olarak dönmüştü. Hala Mengüşoğlu'nu şükranla anarız.*

Buraya kadar yazdıklarım, fikir dergiciliği üzerine idi. Magazin dergiciliğini düşünce insanlarına yakıştıramayan bir dergi okuru olarak affımı dilerim!

Tüm okurlara çağrımdır:

Bizi hayata, geleceğe, değerlerimize, edebiyata, bilime, inanca, eyleme çağıran, yönlendiren dergilere ve dergiciliğe destek olalım, güçlendirelim, sürekliliklerini sağlayalım. Unutmayalım ki, bizde bir keramet varsa, işte, emeklediğimiz günlerden bu yana önümüze konan dergilerdendir, vesselam.

Uluslararası II. Dergi Fuarı'nın hayırlara vesile olmasını, nice genç kalemlere bereketli bir sofraya olmasını niyaz ediyorum.

Esen kalınız...

Muharrem Balcı

Not: Böylesi güzel amatör girişim için kesinlikle telif ücretini dillendirmeyiniz.